

lede Ændringer, men forbeholder sig nærmere at motivere disse ved Sagens Behandling i Tinget.

Et *Mindretal* (R. Nielsen [Præstø Amts 4de Valgkreds] og Markvorsen) ønsker Forslaget ophøjet til Lov, men kan ikke fuldtud slutte sig til Flertallet, hverken hvad den afgivne Betænkning eller de af Flertallet stillede Ændringsforslag angaar, og stiller derfor eller er Medforslagsstiller af nogle Ændringsforslag, som Mindretallet forbeholder sig ved Lovforslagets Behandling i Tinget nærmere at begrunde.

Et *Mindretal* (Bluhme) maa henvise til sin i 1905 afgivne Mindretalsbetænkning, hvis Indhold jeg fastholder, og da væsentligt dette: En Fiskerilov maa omfatte alt indenskærs Fiskeri, da Fiskenes Levevis og Udvikling for en stor Del er knyttet til saavel de ferske som de salte Vande, saa at en Deling i Saltvands- og Ferskvands-Fiskerilovgivning vanskelig kan blive fyldestgørende.

Dertil kommer, at Saltvandsfiskeriet i de internationale aabne Have ikke kan eller bør besværliggøres for vore Landsmænd. — Alle Nationer deltage uhindret i dette Fiskeri, og hvad dansk Fisker fra dansk Fartøj har fisket, tilhører ham med samme Ret, som Kornet tilhører Bonden, der dyrkede det, og for hvem Lovgivningen ikke opstiller Forbud mod Salg af undervægtig Vare. I hvert Fald maa dansk Fisker have grundlovmæssig Ret til at bringe sin fra dansk Skib vundne Fangst til Land og, om det offentlige Vel virkelig nødvendiggør en Lovgivning, der forbyder Forbrug i Land af en Del af hans Fangst, de saakaldte Undermaalsfisk, da maa han have Ret til fra Landingspladsen at sende sine Fisk pr. Bane eller pr. Skib til Markederne i Udlandet, hvor ingen Hindring lægges ham i Vejen. Jeg henviser til min førnævnte Betænkning med Hensyn til de betydelige Tab, der aarligt forvoldes vore Vesterhavs-Fiskere ved vor Lovgivning. Jeg henviser

i øvrigt til selve Lovforslagets § 15, hvori der siges:

- a) Undermaalsfisk maa ikke ilandbringes, ikke sælges eller bringes fra Sted til andet etc.
- b) Paa jydsk Kyst Nord for Blaa-vandshuk maa Undermaalsfisk ilandbringes, men ikke sælges eller bortsendes.
- c) Undermaals-Rødspætter fra Sundet og Østersøen maa bringes i Land paa visse Strækninger til Forbrug i der-værende Kommuner, og de maa sendes til Udlandet, dog kun ad Søvejen.
- d) I 2 Maaneder af Aaret kan Landbrugsministeren tillade Undermaals-Rødspætters Ilandbringelse i Esbjerg, men maa da ogsaa træffe nærmere Bestemmelse om sammes Salg og Forsendelse.
- e) § 37: I Nissum Bredning maa Undermaals-Rødspætter ilandbringes til Forbrug, men ej til Forsendelse.

Heraf fremgaar tydeligt Urimeligheden af selve Hovedforbudet.

Samtidigt med, at der fra Statens og privates Side gøres mest muligt for at udvikle Fiskeriet og at fuldkommengøre saavel Fiskefartøjer som Fiskeriredskaber, kan jeg, der er usagkyndig paa Fiskeriets Omraade, ikke forstaa, at man i en Lov vil forbyde Redskaber, som Fiskerne benytte eller, som i § 11, vilkaarligt fastsætte Baadstørrelse og Hestekraft, som maa benyttes, sligt bør dog nærmest henvises til Vedtægtsbestemmelser for de særlige Distrikter, hvilke Bestemmelser da atter kunne forandres, hvad vanskelig sker, naar de optages i Lov.

§ 23 bestemmer, hvilke Redskaber man maa bruge til at fange Sild, § 31, hvorledes man maa fange Aal, § 37, hvorledes man maa fange Flyndere osv. At gøre Fremskridt eller Nyopfindelser paa Fangstredskabernes Omraade er altsaa ved denne Lov forbudt — der mangler dog Straffebestemmelser, hvis andre Fisk end de lovbestede lade sig fange i de respektive Garn.